

Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

► **B**

DYREKTYWA RADY

z dnia 20 lipca 1976 r.

w sprawie ustalenia najwyższego poziomu kwasu erukowego w olejach i tłuszczach przeznaczonych do spożycia przez ludzi oraz w środkach spożywczych zawierających dodatek olejów lub tłuszczów

(76/621/EWG)

(Dz.U. L 202 z 28.7.1976, str. 35)

zmienione przez:

Dziennik Urzędowy			
	nr	strona	data
► M1 Rozporządzenie Rady (WE) nr 807/2003 z dnia 14 kwietnia 2003 r.	L 122	36	16.5.2003

zmienione przez:

► A1 Akt Przystąpienia Grecji	L 291	17	19.11.1979
► A2 Akt Przystąpienia Hiszpanii i Portugalii	L 302	23	15.11.1985

DYREKTYWA RADY

z dnia 20 lipca 1976 r.

w sprawie ustalenia najwyższego poziomu kwasu erukowego w olejach i tłuszczach przeznaczonych do spożycia przez ludzi oraz w środkach spożywczych zawierających dodatek olejów lub tłuszczów

(76/621/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43 i 100,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

podawanie dużych dawek oleju rzepakowego zwierzętom doświadczalnym wykazało powstawanie niepożądanych skutków, jednakże nie wykazano występowania takich skutków u ludzi;

skutki te wywoływane są głównie przez kwas erukowy, jeden ze składników tego oleju;

inne oleje i tłuszcze jadalne zawierają kwas erukowy;

dalsze badania nad olejem rzepakowym i innymi olejami i tłuszczami są obecnie w toku, lecz w charakterze środków zapobiegawczych przyjmowanie kwasu erukowego powinno zostać ograniczone do czasu uzyskania wyników;

do osiągnięcia tego celu powinien zostać ustalony maksymalny poziom zawartości kwasu erukowego w olejach i tłuszczach oraz środkach spożywczych, do których zostały one dodane; możliwe jest jednak, bez zagrożenia dla zdrowia ludzi, wyłączenie środków spożywczych o całkowitej niskiej zawartości tłuszczu z zakresu niniejszej dyrektywy;

w tym celu powinien zostać przyjęty maksymalny poziom, stosowany nie później niż z dniem 1 lipca 1979 r., co wobec braku dokładnych i ostatecznych informacji naukowych w tej kwestii i biorąc pod uwagę jakościowy rozwój produkcji nasion rzepaku we Wspólnocie, zapewni ochronę zdrowia ludzi;

w żadnym wypadku poziom zawartości kwasu erukowego nie może być wyższy niż 10 %, począwszy od dnia 1 lipca 1977 r.;

niektóre Państwa Członkowskie ustaliły już maksymalne poziomy kwasu erukowego w odniesieniu do wskazanych rodzajów środków i modeli żywnościowych zgodnie z wymogami uzasadnionymi ochroną zdrowia publicznego;

metody pobierania próbek i analizy konieczne do określania poziomu zawartości kwasu erukowego w wymienionych środkach są środkami wykonawczymi natury technicznej; ich przyjęcie powinno zostać powierzono Komisji w celu uproszczenia i przyspieszenia procedury;

we wszystkich przypadkach, w których Rada przyznaje Komisji uprawnienia do wprowadzania w życie zasad dotyczących środków spożywczych, powinna zostać ustanowiona procedura ustanawiająca ścisłą współpracę między Państwami Członkowskimi a Komisją w ramach Stałego Komitetu ds. Środków Spożywczych, powołanego decyzją Rady z dnia 13 listopada 1969 r. ⁽³⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

⁽¹⁾ Dz.U. C 280 z 8.12.1975, str. 13.

⁽²⁾ Dz.U. C 286 z 15.12.1975, str. 39.

⁽³⁾ Dz.U. L 291 z 29.11.1969, str. 9.

▼ **B***Artykuł 1*

Niniejszą dyrektywę stosuje się:

- a) w odniesieniu do olejów, tłuszczów i ich mieszanek przeznaczonych jako takie do spożycia przez ludzi,
- b) w odniesieniu do mieszanek środków spożywczych, do których dodano oleje, tłuszcze lub ich mieszanki i w których ogólna zawartość tłuszczu przekracza 5 %; Państwa Członkowskie mogą jednakże stosować przepisy niniejszej dyrektywy także do środków spożywczych, gdy ich zawartość tłuszczu jest równa 5 % lub niższa.

Artykuł 2

1. Najpóźniej od dnia 1 lipca 1979 r. poziom kwasu erukowego w środkach określonych w art. 1, obliczany w ogólnym poziomie kwasów tłuszczowych w składniku tłuszczu, nie może być wyższy niż 5 %.
2. W każdym przypadku, począwszy od dnia 1 lipca 1977 r., Państwa Członkowskie ustalają poziom kwasu erukowego nieprzekraczający 10 %.

Artykuł 3

Procedury pobierania próbek i metody analizy konieczne do ustalania poziomu zawartości kwasu erukowego w produktach określonych w art. 1 określone są zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 5.

Artykuł 4

1. W przypadku gdy Państwo Członkowskie, w wyniku nowych informacji lub ponownej oceny istniejących informacji uzyskanych od czasu przyjęcia dyrektywy, posiada szczegółowe podstawy do ustalenia, że maksymalne poziomy kwasu erukowego ustanowione w art. 2 zagrażają zdrowiu ludzi, mimo że są zgodne z przepisami niniejszej dyrektywy, dane Państwo Członkowskie może czasowo zawiesić albo zaostrzyć stosowanie wspomnianych przepisów na swoim terytorium. Niezwłocznie informuje o tym pozostałe Państwa Członkowskie i Komisję, podając przyczyny takiej decyzji.
2. Komisja bada, tak szybko, jak to możliwe, powody podane przez dane Państwo Członkowskie i zasięga opinii Państw Członkowskich w ramach Stałego Komitetu ds. Środków Spożywczych, po czym niezwłocznie wydaje opinię i podejmuje odpowiednie środki.
3. Jeżeli Komisja uznaje, że zmiany dyrektywy są konieczne w celu rozwiązania trudności wymienionych w ust. 1 oraz zapewnienia ochrony zdrowia ludzi, wszczyna procedurę przewidzianą w art. 5, zmierzającą do przyjęcia tych zmian; Państwo Członkowskie, które przyjęło środki ochronne, może w takim przypadku utrzymać je w mocy do czasu wejścia zmian w życie.

▼ **M1***Artykuł 5*

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 ⁽¹⁾.
 2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE ⁽²⁾.
- Okres ustanowiony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.
3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

⁽¹⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

▼B*Artykuł 6*

Artykuł 5 stosuje się przez okres 18 miesięcy od dnia, w którym sprawa została pierwszy raz przekazana do Komitetu na mocy art. 5 ust. 1.

Artykuł 7

1. Przed dniem 1 stycznia 1977 r. Państwa Członkowskie, jeżeli to konieczne, dokonują zmian w swoich przepisach w celu uzgodnienia z przepisami niniejszej dyrektywy i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.
2. Zmienione ustawodawstwa stosuje się do środków po raz pierwszy wprowadzonych na rynek po dniu 1 lipca 1977 r. i 1 lipca 1979 r. odpowiednio.

Artykuł 8

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.